

UZASADNIENIE

B. (...)w G. złożył pozew o zapłatę kwoty 12.251,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty przeciwko B. C..

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż nabył w drodze sprzedaży, wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanej z tytułu umowy kredytu gotówkowego.

W dniu 5 lutego 2016 r. referendarz sądowy przy Sądzie Rejonowym w Białogardzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem powoda.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana złożyła skutecznie sprzeciw wskazując, że dochodzone roszczenie jest przedawnione. W jej ocenie wymagalność roszczenia należy datować najpóźniej na dzień uwzględnienia przez Sąd wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Pozwana jednocześnie wskazała, że wszczęte postępowanie egzekucyjne przez poprzednika prawnego powoda zostało umorzone, co niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 października 2008 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. w W. umowę o kredyt gotówkowy oraz o limit i kartę kredytową Aura M. E.. Bank w ramach powyższej umowy, jak i zgodnie z regulaminem udzielania przez bank kredytów konsumpcyjnych, kredytów odnawialnych oraz wydawania i korzystania z kart kredytowych Aura udzielił pozwanej kredyt w kwocie 10.499 zł, którego spłata miała nastąpić w 72 ratach po 327,70 zł każda.

Dowód: umowa z dnia 13.10.2008 r. k. 12.

Z uwagi na niewywiązanie się pozwanej ze spłaty zobowiązania, pozwanej wypowiedziano powyższą umowę.

W dniu 29 listopada 2011 r. poprzednik prawny powoda wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) zgodnie z treścią, którego w księgach banku figurowało wymagalne zadłużenie w stosunku do B. C. z tytułu umowy zawartej z (...) BANK w W. w dniu 13 października 2008 r. o kredyt gotówkowy. Na zadłużenie składała się kwota 10.068,34 zł oraz dalsze odsetki ustawowe liczone od kwoty 8.142,03 zł, począwszy od dnia 30 listopada 2011 r. do dnia zapłaty, przy czym stopa tych odsetek na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynosiła 13% w stosunku rocznym.

Następnie w dniu 28 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Białogardzie postanowił nadać klauzulę wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Dowód: KM 1665/12.

W dniu 16 lutego 2012 r. w kancelarii Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku K. W. poprzednik prawny powoda złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużniczce B. C. w oparciu o załączony tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Białogardzie w dniu 29 grudnia 2011 r. nadał klauzulę wykonalności w sprawie I Co 3734/11.

Następnie w dniu 3 lipca 2015 r. poprzednik prawny powoda złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego, informując o dokonanej na rzecz powoda sprzedaży wierzytelności.

W dniu 11 sierpnia 2015 r. komornik zgodnie z wnioskiem wierzyciela umorzył postępowanie egzekucyjne oraz ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie.

Dowód: załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności k. 11, KM 1665/12.

W dniu 1 czerwca 2015 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W., a powodem została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności.

Dowód: umowa z dnia 1.06.2015 r. k. 13, załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności k. 11.

W dniu 23 grudnia 2015 r. powód wygenerował wyciąg z ksiąg rachunkowych zgodnie, z którym w księgach funduszu kwota wymagalnej wierzytelności w wysokości 12.251,57 zł, przysługująca powodowi z tytułu cesji wierzytelności w stosunku do pozwanej B. C..

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 3.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 353 § 1 kc zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

W postępowaniu cywilnym należy mieć na uwadze art. 6 kc zgodnie, z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższego wynika, iż na pozwanym ciąży obowiązek udowodnienia braku zasadności żądania zapłaty kwoty wskazanej w treści pozwu i winien tę okoliczność udowodnić, zaś na powodzie obowiązek wskazania i udowodnienia okoliczności uzasadniających uwzględnienie powództwa.

W celu ustalenia istotnych okoliczności sprawy sąd dopuścił dowód z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach KM 1665/12.

Sąd jednocześnie na rozprawie w dniu 11 maja 2016 r. postanowił zwrócić powodowi pismo z dnia 10 maja 2016 r. nadesłane faxem w dniu rozprawy z uwagi na brak jego doręczenia pełnomocnikowi strony przeciwnej.

Sąd nie kwestionował prawdziwości i treści dokumentów zgromadzonych w sprawie, jednak z uwagi na zarzut przedawnienia, podniesiony przez pozwaną żądanie powoda nie może zostać uwzględnione.

Zgodnie z art. 117 § 1 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Zgodnie zaś z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Roszczenia o zapłatę poszczególnych rat zadłużenia wynikających zarówno z umowy kredytu, jak i umowy o kartę kredytową ma charakter okresowy. Prowadzić to może do wniosku, że roszczenia z w.w. umów przedawniać się będą z upływem 3 lat od dnia wymagalności poszczególnych rat kredytu. Obecnie żaden inny przepis szczególny nie wskazuje innego okresu przedawnienia dla umowy kredytu i mają tu więc zastosowanie ogólne przepisy. Obecnie dla umów o kartę kredytową nie ma także przepisów szczególnych regulujących zasady przedawnienia tych roszczeń w sposób odmienny, niż ogólne zasady. Istnieją jednak przypadki, w których roszczenia wynikające z umowy o kartę kredytową przedawniać się będą z upływem nie trzech, ale dwóch lat. Wynika to z faktu, że od października 2003 r. w polskim porządku prawnym obowiązywała ustawa o elektronicznych instrumentach płatniczych z dnia 12 września 2002 r. Artykuł 6 powyższej ustawy przewidywał wprost, że roszczenia z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem lat dwóch. Umowy o kartę kredytową są niewątpliwie zaliczane do umów o elektroniczne instrumenty płatnicze. Powyższa ustawa nie obowiązuje od sierpnia 2013 r., gdyż została uchylona przez inny akt prawny tj. ustawę z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw. Nie oznacza to jednak, że mamy do czynienia wyłącznie tylko z trzyletnim okresem przedawnienia. W ustawie

uchylającej ustawę o elektronicznych instrumentach płatniczych znalazł się przepis art. 26 ust. 1 zgodnie, z którym do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Natomiast art. 123 § 1 stanowi, że bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zgodnie zaś z art. 124 § 1 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Sąd ustalił, że poprzednik prawny powoda zawarł z pozwaną, umowę o kredyt gotówkowy oraz o limit i kartę kredytową Aura M. E..

Jednocześnie ustalono, że w dniu 22 listopada 2011 r. poprzednik prawny powoda wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu w dniu 28 grudnia 2012 r. została nadana klauzula wykonalności. Następnie w dniu 16 lutego 2012 r. poprzednik prawny powoda złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które zostało z uwagi na wniosek wierzyciela umorzone w dniu 11 sierpnia 2015 r. Powództwo natomiast zostało wytoczone w dniu 28 stycznia 2016 r. Na uwadze należy mieć jednocześnie okoliczność, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku prowadzonego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji (uchwał SN z dnia 19 lutego 2015 r. III CZP 103/14, LEX 1643191). Tym samym mając na uwadze ustalone okoliczności należało przyjąć, że termin przedawnienia roszczenia rozpoczął swój bieg jeszcze przed dniem 16 lutego 2012 r. Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd uznał, biorąc pod uwagę zarówno dwuletni, jak i trzyletni termin przedawnienia z uwagi na zakres umowy, iż roszczenie uległo przedawnieniu, o czym orzeczono, jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98§ 1 i 2 kpc w zw. z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

B., dnia 1.06.2016 r.